

съ мене, ама какво е? Днесъ тръбва да се повика лъкаръ.

— Азъ ще ида да го доведа.

— До като идешъ, да се върнишъ.

— Азъ ще побързамъ.

— Не, — изплашенъ додаде Мъглата. Той искаше да има хора около му. — Почакай.

Царка стоеше задъ Павла и гледаше равнодуцино мжжа си.

— Нищо ти нѣма, — се на-веди тя надъ болния. — Поиз-дигни си главата!

Той се опита да вдигне гла-ва, а като че нещо го дърпа-ше. Тогава Царка неволно се наведе, постави възглавница до стената и хвана болния подъ мишници. Издигна го и той се облѣгна.

— Ха, тѣй! Да се поразвед-ря главата ти. Ами едно ка-фенце не пийвашъ ли?